

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ολομέλεια)
της 11ης Ιουλίου 2006 *

Στην υπόθεση C-432/04,

με αντικείμενο αίτηση δυνάμει των άρθρων 213, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΕΚ και 126, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΕΑ, υποβληθείσα στις 7 Οκτωβρίου 2004,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Η.-Ρ. Hartvig και J. Cunniff, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αιτούσα,

κατά

Édith Cresson, εκπροσωπούμενης από τους G. Vandersanden, L. Levi και M. Hirsch, avocats,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζομένης από τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τις E. Belliard και C. Jurgensen και τον G. de Bergues, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ολομέλεια),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, A. Rosas και K. Schiemann, προέδρους τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr (εισηγητή), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász, T. Αρέστη, A. Borg Barthet, M. Plešič, J. Klučka και E. Levits, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Νοεμβρίου 2005,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 23ης Φεβρουαρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να κρίνει ότι η Έ. Cresson επέδειξε χαριστική συμπεριφορά ή, τουλάχιστον, υπέπεσε σε βαρεία αμέλεια συνιστώσα παράβαση εκ μέρους της των υποχρεώσεων που προβλέπουν τα άρθρα 213 ΕΚ και 126 ΕΑ και να αποφασίσει, κατά συνέπεια, τη μερική ή ολική έκπτωση της Έ. Cresson από το συνταξιοδοτικό της δικαίωμα ή από άλλες αντ' αυτού παροχές.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ προβλέπει τα εξής:

«Τα μέλη της Επιτροπής ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους δεν ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από καμία κυβέρνηση ή άλλον οργανισμό. Απέχουν από κάθε πράξη ασυμβίβαστη προς τον χαρακτήρα των καθηκόντων τους. Κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να σέβεται την αρχή αυτή και να μην επιδιώκει να επηρεάζει τα μέλη της Επιτροπής κατά την εκτέλεση του έργου τους.

Τα μέλη της Επιτροπής δεν δύνανται, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, να ασκούν οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη. Αναλαμβάνουν επισήμως την υποχρέωση, κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους, να τηρούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους και μετά τη λήξη αυτής τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους, και ιδίως τα καθήκοντα εντιμότητας και διακριτικότητας ως προς την αποδοχή, μετά τη λήξη της θητείας τους, ορισμένων θέσεων ή ορισμένων πλεονεκτημάτων. Σε περίπτωση παράβασης των υποχρεώσεων αυτών, το Δικαστήριο, αιτήσει του Συμβουλίου ή της Επιτροπής, δύναται, αναλόγως της περιπτώσεως, να απαλλάξει από τα καθήκοντά του το ενδιαφερόμενο μέλος, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 216, ή να αποφασίσει την έκπτωσή του από το δικαίωμα συνταξιοδότησης ή από άλλες αντ' αυτού παροχές.»

3 Το άρθρο 216 ΕΚ ορίζει τα ακόλουθα:

«Κάθε μέλος της Επιτροπής, αν δεν πληροί πλέον τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την άσκηση των καθηκόντων του ή αν διαπράξει βαρύ παράπτωμα, δύναται να απαλλάσσεται των καθηκόντων του από το Δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως του Συμβουλίου ή της Επιτροπής.»

4 Οι διατάξεις του άρθρου 126, παράγραφος 2, ΕΑ ταυτίζονται με αυτές του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ.

Η κανονιστική ρύθμιση σχετικά με τους εξωτερικούς επιστήμονες

5 Στις 19 Δεκεμβρίου 1989, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση περί των διοικητικών οδηγιών που ισχύουν για τους εξωτερικούς επιστήμονες στο πλαίσιο ορισμένων ερευνητικών προγραμμάτων (στο εξής: απόφαση περί εξωτερικών επιστημόνων).

- 6 Η απόφαση αυτή καθορίζει, μεταξύ άλλων, τις επαγγελματικές κατηγορίες στις οποίες πρέπει να ανήκουν να άτομα που είναι δυνατόν να προσληφθούν ως εξωτερικοί επιστήμονες, την εφαρμοζόμενη μισθολογική κλίμακα και τη διάρκεια των συμβάσεων που μπορούν να συνάπτονται. Διευκρινίζει επίσης ότι ο εξωτερικός επιστήμονας οφείλει να καταρτίσει έκθεση σχετικά με τη δραστηριότητά του ως εξωτερικού συνεργάτη εντός τριών μηνών από τη λήξη της σύμβασής του.

Το ιστορικό της διαφοράς

- 7 Τα κύρια πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά προκύπτουν ιδίως από το δικόγραφο της αιτήσεως, έχουν ως εξής:
- 8 Η Έ. Cresson χρημάτισε μέλος της Επιτροπής από τις 24 Ιανουαρίου 1995 έως τις 8 Σεπτεμβρίου 1999. Η Επιτροπή, πρόεδρος της οποίας ήταν τότε ο J. Santer, παραιτήθηκε συλλογικώς στις 16 Μαρτίου 1999, εξακολούθησε όμως να ασκεί καθήκοντα έως τις 8 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους. Το χαρτοφυλάκιο της Έ. Cresson περιελάμβανε τους εξής τομείς: επιστήμη, έρευνα και ανάπτυξη, ανθρώπινο δυναμικό, εκπαίδευση, κατάρτιση και νεότητα, καθώς και το Κοινό Κέντρο Ερευνών (ΚΚΕρ), τομείς οι οποίοι, εξαιρέσει του ΚΚΕρ, καλύπτονταν κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών από τις Γενικές Διευθύνσεις (ΓΔ) XII, XIII.D και XXII.
- 9 Οι αιτιάσεις που διατυπώνει η Επιτροπή κατά της Έ. Cresson περιλαμβάνουν δύο σκέλη: το πρώτο αφορά τον R. Berthelot και το δεύτερο τον T. Riedinger.

Όσον αφορά τον R. Berthelot

- 10 Όταν η Έ. Cresson ανέλαβε τα καθήκοντά της, το ιδιαίτερο γραφείο της είχε ήδη συγκροτηθεί. Η Έ. Cresson εξέφρασε, ωστόσο, την επιθυμία να προσλάβει ως «προσωπικό σύμβουλο» ένα προσωπικό γνωστό της, τον R. Berthelot. Σύμφωνα με το βιογραφικό του σημείωμα, ο R. Berthelot ήταν ειδικευμένος χειρουργός οδοντίατρος, είχε ασκήσει καθήκοντα διευθυντή κλινικής νοσοκομείου καθώς και ειδικού συνεργάτη της Agence nationale de valorisation de la recherche (Anvar) επί τρίμηνο. Ο R. Berthelot κατοικούσε κοντά στην πόλη Châtellerault (Γαλλία), της οποίας η Έ. Cresson ήταν δήμαρχος. Λόγω της ηλικίας του (66 ετών κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών), ο R. Berthelot δεν μπορούσε να προσληφθεί ως έκτακτος υπάλληλος ώστε να υπηρετήσει ως μέλος του ιδιαίτερου γραφείου επιτρόπου. Ο κ. Lamougeux, προϊστάμενος του ιδιαίτερου γραφείου της Έ. Cresson, της είχε εξάλλου επισημάνει ότι, λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας του R. Berthelot, δεν έβλεπε καμία δυνατότητα προσλήψεως του ενδιαφερομένου από την Επιτροπή.
- 11 Η Έ. Cresson, η οποία επιθυμούσε, εντούτοις, να προσλάβει τον R. Berthelot ως προσωπικό σύμβουλο, στράφηκε τότε στις υπηρεσίες της διοικήσεως και τους ζήτησε να εξετάσουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα μπορούσε να καταστεί δυνατή η πρόσληψη του ενδιαφερομένου. Οι υπηρεσίες της διοικήσεως εξέτασαν διάφορους τύπους συμβάσεως, μεταξύ των οποίων τη σύμβαση συμβούλου (consultant), την οποία απέρριψαν ως υπερβολικά δαπανηρή, και τη σύμβαση του εξωτερικού επιστήμονα, την οποία επέλεξαν τελικά.
- 12 Ο R. Berthelot προσλήφθηκε έτσι ως εξωτερικός επιστήμονας στη ΓΔ XII από 1ης Σεπτεμβρίου 1995 και για αρχικό διάστημα έξι μηνών. Κατόπιν, η ισχύς της συμβάσεως παρατάθηκε ως το τέλος Φεβρουαρίου 1997. Καίτοι η πρόσληψη ως εξωτερικού επιστήμονα συνεπάγεται ότι ο ενδιαφερόμενος ασκεί κυρίως τα καθήκοντά του είτε στο ΚΚΕρ είτε στις υπηρεσίες που ασχολούνται με ερευνητικές δραστηριότητες, ο R. Berthelot εργάστηκε αποκλειστικά ως προσωπικός σύμβουλος της Έ. Cresson.

- 13 Ο R. Berthelot, μη διαθέτοντας δικό του χώρο γραφείου, χρησιμοποιούσε, μεταξύ άλλων, τον κοινόχρηστο χώρο γραφείου του ιδιαίτερου γραφείου της επιτροπής. Έφθανε συνήθως στην Επιτροπή το πρωί της Τρίτης και έφευγε από την Επιτροπή το βράδυ της Πέμπτης. Αναφορά για τις δραστηριότητές του έδινε στην Έ. Cresson προφορικά.
- 14 Από τον Απρίλιο του 1996, κατ' εφαρμογήν ενός κανόνα περί απαγορεύσεως της σωρεύσεως, η μηνιαία αποζημίωση που εισέπραττε ο R. Berthelot ως εξωτερικός επιστήμονας μειώθηκε ώστε να ληφθεί υπόψη το ποσό συντάξεως που εισέπραττε στη Γαλλία.
- 15 Λίγο μετά την εφαρμογή αυτής της μειώσεως, το ιδιαίτερο γραφείο της Έ. Cresson εξέδωσε δεκατρείς εντολές αποστολής στο Châtellerault, για το χρονικό διάστημα από 23 Μαΐου έως 21 Ιουνίου 1996, στο όνομα του R. Berthelot, προσπορίζοντας στον τελευταίο ποσό περίπου 6 900 ευρώ. Σύμφωνα με την ποινική ανάκριση που διεξήχθη στο Βέλγιο από το 1999 και μετά, αυτές οι εντολές αποστολής αφορούσαν εικονικές αποστολές.
- 16 Από 1ης Σεπτεμβρίου 1996 ο R. Berthelot κατατάχθηκε σε υψηλότερο βαθμό, μεταπηδώντας έτσι από την ομάδα II στην ομάδα I των εξωτερικών επιστημόνων. Η μηνιαία αμοιβή του, η οποία ήταν τότε της τάξεως των 4 500 ευρώ, αυξήθηκε κατά 1 000 ευρώ περίπου.
- 17 Κατά τη λήξη της συμβάσεώς του με τη ΓΔ XII, ήτοι την 1η Μαρτίου 1997, προσφέρθηκε στον R. Berthelot άλλη σύμβαση εξωτερικού επιστήμονα στο ΚΚΕρ, για διάστημα ενός έτους που έληγε στο τέλος Φεβρουαρίου 1998. Έτσι, η συνολική διάρκεια της απασχολήσεώς του ως εξωτερικού επιστήμονα παρατάθηκε στα δύομισι έτη, ενώ η κανονιστική ρύθμιση προβλέπει ότι οι εξωτερικοί επιστήμονες προσλαμβάνονται για 24 μήνες κατ' ανώτατο όριο.

- 18 Στις 2 Οκτωβρίου 1997, κατ' εφαρμογή της αποφάσεως περί εξωτερικών επιστημόνων, η υπηρεσία δημοσιονομικού ελέγχου της Επιτροπής ζήτησε να της διαβιβαστεί η έκθεση δραστηριότητας για τη σύμβαση του R. Berthelot που έληξε στο τέλος Φεβρουαρίου 1997. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, ο R. Berthelot όφειλε να καταρτίσει τέτοια έκθεση κατά τη λήξη της πρώτης αυτής συμβάσεως καθώς και κατά τη λήξη της συμβάσεώς του με το ΚΚΕρ. Κατόπιν πλειόνων υπενθυμίσεων, εστάλησαν τελικά, τον Ιούλιο του 1998, εκθέσεις οι οποίες συνίσταντο σε συρραφή υπομνημάτων που είχαν καταρτιστεί από διάφορους συντάκτες και συνενωθεί από το ιδιαίτερο γραφείο της Έ. Cresson.
- 19 Στις 31 Δεκεμβρίου 1997 ο R. Berthelot ζήτησε, για λόγους υγείας, τη λύση της συμβάσεώς του από της ημερομηνίας αυτής. Το αίτημά του έγινε δεκτό.
- 20 Η Έ. Cresson ζήτησε, ωστόσο, από τον προϊστάμενο του ιδιαίτερου γραφείου της να εξετάσει μήπως, σύμφωνα με τον όρο που χρησιμοποίησε ο τελευταίος, μπορούσε να βρεθεί κάποια «λύση» για τον R. Berthelot από 1ης Ιανουαρίου 1998. Εξετάστηκε έτσι το ενδεχόμενο προσλήψεως του R. Berthelot ως ειδικού συμβούλου, ο ίδιος όμως αρνήθηκε την πρόταση αυτή.
- 21 Ο R. Berthelot απεβίωσε στις 2 Μαρτίου 2000.

Όσον αφορά τον T. Riedinger

- 22 Στον T. Riedinger, δικηγόρο ασχολούμενο με υποθέσεις εμπορικού δικαίου και προσωπικό γνωστό της Έ. Cresson, προσφέρθηκαν το 1995 τρεις συμβάσεις από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, από τις οποίες δύο τουλάχιστον κατόπιν ρητού αιτήματος της Έ. Cresson.

- 23 Η πρώτη σύμβαση, υπογραφείσα από τον γενικό διευθυντή του ΚΚΕρ, είχε ως αντικείμενο την «ανάλυση του εφικτού της εγκαταστάσεως δικτύου μεταξύ των ομάδων προβληματισμού της Κεντρικής Ευρώπης και εκείνων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας». Η σύμβαση αυτή συνδεόταν με την ανάπτυξη του Ινστιτούτου Τεχνολογικής Προβλέψεως της Σεβίλλης (Ισπανία) και στόχευε στη σύσφιγξη των σχέσεων με τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης στον τομέα αυτόν.
- 24 Η δεύτερη σύμβαση, που αφορούσε ποσό 10 500 ECU, συνίστατο σε «[α]ποστολή συνοδείας της Έ. Cresson στη Νότια Αφρική από τις 13 έως τις 16 Μαΐου 1995 και [στην] κατάρτιση εκθέσεως». Η αποστολή αυτή περιελάμβανε δύο σκέλη. Το πρώτο είχε ως αντικείμενο μια διάλεξη με θέμα την κοινωνία της πληροφόρησης. Το δεύτερο αφορούσε ειδικότερα την αποστολή, στο πλαίσιο της «εθελοντικής υπηρεσίας», νέων Γερμανών ιατρών στη Νότια Αφρική. Η εν λόγω αποστολή είχε και τουριστικό χαρακτήρα.
- 25 Η τρίτη σύμβαση αφορούσε «μελέτη του εφικτού της συστάσεως ενός ευρωπαϊκού ιδρύματος συγκριτικού δικαίου». Το ίδρυμα αυτό θα καθιστούσε δυνατή την καλύτερη κατανόηση των νομικών προβλημάτων που συνδέονται με τον τομέα της έρευνας, ιδίως όσον αφορά την πνευματική ιδιοκτησία και τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.
- 26 Μολονότι σχετική εγγραφή για τις αναγκαίες δημοσιονομικές δεσμεύσεις για τις τρεις αυτές συμβάσεις έγινε από τις υπηρεσίες για τις οποίες υπεύθυνη ήταν η Έ. Cresson, καμία σύμβαση δεν εκτελέστηκε ούτε καταβλήθηκε προς τούτο κάποιο ποσό.

Οι διεξαχθείσες έρευνες και οι κινηθείσες διαδικασίες

- 27 Καταρχάς, έρευνες πραγματοποίησαν μια επιτροπή ανεξαρτήτων εμπειρογνομόνων, κατόπιν η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολεμήςσεως της Απάτης (OLAF) και,

τέλος, η Υπηρεσία Ερευνών και Πειθαρχικών Κυρώσεων της Επιτροπής (IDOC). Επίσης, πραγματοποιήθηκε ανάκριση από Βέλγο ανακριτή και κινήθηκε σχετική διαδικασία από την Επιτροπή.

Η έρευνα της επιτροπής ανεξαρτήτων εμπειρογνομόνων

28 Σε επιτροπή ανεξαρτήτων εμπειρογνομόνων, η οποία συστάθηκε στις 27 Ιανουαρίου 1999 υπό την αιγίδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής, ανατέθηκε να καταρτίσει μια πρώτη έκθεση, προκειμένου να προσδιοριστεί σε ποιο βαθμό η Επιτροπή, ως σώμα, ή ένα ή πλείονα μέλη της ατομικώς, ευθύνονταν για τις πρόσφατες περιπτώσεις απάτης, κακής διαχείρισεως ή νεποτισμού που είχαν αναφερθεί κατά τις συζητήσεις του Κοινοβουλίου.

29 Με έκθεση που κατέθεσε στις 15 Μαρτίου 1999, η επιτροπή αυτή κατέληξε, όσον αφορά τον R. Berthelot, στην ύπαρξη βεβαιωμένης περιπτώσεως χαριστικής συμπεριφοράς.

Οι έρευνες της OLAF και της IDOC

30 Κατόπιν των πορισμάτων της επιτροπής ανεξαρτήτων εμπειρογνομόνων, η OLAF διεξήγαγε τις δικές της έρευνες και κατέθεσε έκθεση στις 23 Νοεμβρίου 1999.

31 Η έκθεση αυτή οδήγησε στην κίνηση διαφόρων πειθαρχικών διαδικασιών εις βάρος μονίμων και εκτάκτων υπαλλήλων της Επιτροπής καθώς και σε διαδικασία αναζήτησεως των ποσών που είχαν καταβληθεί αχρεωστήτως στον R. Berthelot.

- 32 Η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού και Διοικήσεως (στο εξής: ΓΔ Προσωπικό και διοίκηση) και κατόπιν η IDOC, μετά τη σύστασή της στις 19 Φεβρουαρίου 2002, διεξήγαγαν έρευνα όσον αφορά τον T. Riedinger και δύο συμπληρωματικές έρευνες όσον αφορά τον R. Berthelot, μία σχετικά με τον ρόλο της ΓΔ XII και μια άλλη σχετικά με την ανάμειξη του ΚΚΕρ.
- 33 Κατά τις έρευνες αυτές, πραγματοποιήθηκαν πολυάριθμες ακροάσεις και οι αρμόδιες υπηρεσίες καθώς και ο N. Kinnock, αντιπρόεδρος της Επιτροπής αρμόδιος για τη διοικητική μεταρρύθμιση, ήλθαν επανειλημμένως σε επαφή με την Έ. Cresson. Η Έ. Cresson υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με επιστολές της 24ης Σεπτεμβρίου, της 22ας Οκτωβρίου και της 17ης Δεκεμβρίου 2001.
- 34 Η ΓΔ Προσωπικό και διοίκηση υπέβαλε την έκθεσή της για τον T. Riedinger στις 8 Αυγούστου 2001. Η IDOC κατέθεσε έκθεση σχετικά με τον R. Berthelot στις 22 Φεβρουαρίου 2002.

Η ποινική διαδικασία

- 35 Κατόπιν μηνύσεως εκ μέρους μέλους του Κοινοβουλίου, το 1999 κινήθηκε ποινική διαδικασία σχετική με τον φάκελο Berthelot. Η Επιτροπή μετέσχε στη διαδικασία ως πολιτικός ενάγουσα κατά της Έ. Cresson.
- 36 Ο ανακριτής απήγγειλε κατηγορία κατά της Έ. Cresson, του R. Berthelot καθώς και διαφόρων μονίμων και εκτάκτων υπαλλήλων της Επιτροπής για πλαστογραφία μετά χρήσεως, απάτη ή απιστία περί την υπηρεσία βάσει των ακολούθων τριών στοιχείων:

— της προσλήψεως του R. Berthelot ως εξωτερικού επιστήμονα κατά παράβαση των κανόνων που έχει θεσπίσει η Επιτροπή

- των εκθέσεων του R. Berthelot κατά τη λήξη των συμβάσεών του ως εξωτερικού επιστήμονα, και
- των εντολών αποστολής και των αποδόσεων λογαριασμού για τις αποστολές του R. Berthelot.

37 Ο εισαγγελέας, στο γραπτό κατηγορητήριο που υπέβαλε στο δικαστικό συμβούλιο του tribunal de première instance των Βρυξελλών (Βέλγιο), του δικαιοδοτικού οργάνου που είναι αρμόδιο, κατά το πέρας της ανακρίσεως, να αποφασίσει εάν ένα πρόσωπο πρέπει να παραπεμφθεί ενώπιον του πλημμελειοδικείου για να δικαστεί, απάλειψε τη σχετική με το πρώτο στοιχείο κατηγορία, κρίνοντας ότι η πρόσληψη του R. Berthelot δεν αντέβαινε στους κοινοτικούς κανόνες και ότι η περί απιστίας περί την υπηρεσία διάταξη του βελγικού Ποινικού Κώδικα δεν είχε εφαρμογή, κατά τον χρόνο των εξεταζομένων πραγματικών περιστατικών, στα πρόσωπα που ασκούσαν δημόσιο λειτούργημα σε οργανισμό δημοσίου διεθνούς δικαίου. Ο εισαγγελέας απάλειψε επίσης την κατηγορία όσον αφορά το δεύτερο στοιχείο με την αιτιολογία ότι από τη δικογραφία δεν προέκυπτε, κατά τη γνώμη του, καμία ευθύνη κατά της Έ. Cresson. Η κατηγορία σχετικά με το τρίτο στοιχείο έγινε καταρχάς δεκτή, τελικά όμως εγκαταλείφθηκε.

38 Με βούλευμα της 30ής Ιουνίου 2004, το δικαστικό συμβούλιο του tribunal de première instance των Βρυξελλών, λαμβάνοντας υπόψη του προφορικός αναπτυχθέντος κατηγορητηρίου και παραπέμποντας στην αιτιολογία του γραπτού κατηγορητηρίου, διέταξε την οριστική παύση της ποινικής δίωξης όσον αφορά τον R. Berthelot λόγω του θανάτου του και κατέληξε ότι δεν συνέτρεχε λόγος παραπομπής των λοιπών κατηγορουμένων. Όσον αφορά την Έ. Cresson, το συμβούλιο αυτό διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε καμία κατηγορία αφορώσα το ότι αυτή γνώριζε τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά σχετικά με τις εντολές αποστολής του R. Berthelot.

Η κινηθείσα από την Επιτροπή διαδικασία

39 Στις 21 Ιανουαρίου 2003, το σώμα των επιτρόπων αποφάσισε να απευθύνει στην Έ. Cresson ανακοίνωση των αιτιάσεων που διατυπώνονταν κατά της ενδιαφερομένης

στο πλαίσιο της ενδεχομένης κινήσεως διαδικασίας βάσει των άρθρων 213, παράγραφος 2, ΕΚ και 126, παράγραφος 2, ΕΑ. Αποφασίστηκε επίσης να επιτραπεί στην Έ. Cresson η πρόσβαση στον φάκελό της και να της ζητηθεί να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

- 40 Η ανακοίνωση των αιτιάσεων, η οποία αφορούσε την πρόσληψη του R. Berthelot και τις προσφορές συμβάσεων προς τον T. Riedinger, παραδόθηκε αρχικά στην Έ. Cresson στις 17 Μαρτίου 2003 και κατόπιν, για καθαρά τεχνικούς λόγους απτόμενους της διαδικασίας εξουσιοδοτήσεως, το ίδιο έγγραφο, με ημερομηνία 30 Απριλίου 2003, της διαβιβάστηκε στις 6 Μαΐου 2003.
- 41 Στη συνέχεια, αντηλλάγη πλούσια αλληλογραφία μεταξύ των δικηγόρων της Έ. Cresson και της Επιτροπής σχετικά με το πεδίο που κάλυπτε η κινήσεια κατά τον τρόπο αυτό διαδικασία και την πρόσβαση της Έ. Cresson στα έγγραφα τα οποία η ίδια έκρινε κρίσιμα.
- 42 Η Έ. Cresson απάντησε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων με έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 2003. Με την απάντησή της, αμφισβητεί ιδίως τη νομική βάση αυτής της ανακοινώσεως και υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι οι προβαλλόμενες αιτιάσεις δεν έχουν αποδειχθεί. Ζητεί, εξάλλου, να της καταβληθεί το ποσό των 50 000 ευρώ ως αποζημίωση για την υλική ζημία και ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη λόγω της κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας εις βάρος της.
- 43 Η Επιτροπή άκουσε την Έ. Cresson κατά τη διάρκεια ακροάσεως η οποία διεξήχθη στις 30 Ιουνίου 2004.
- 44 Στις 19 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή αποφάσισε να υποβάλει την υπόθεση στην κρίση του Δικαστηρίου.

Η ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία και τα αιτήματα των διαδίκων

45 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Έ. Cresson παρέβη τις υποχρεώσεις που υπείχε από τα άρθρα 213 ΕΚ και 126 ΕΑ·

- να αποφασίσει, κατά συνέπεια, την έκπτωση της Έ. Cresson, εν όλω ή εν μέρει, από το δικαίωμα συντάξεως και/ή από κάθε άλλη συναρτώμενη με αυτό ή αντ' αυτού παροχή, της Επιτροπής επαφιεμένης στην κρίση του Δικαστηρίου όσον αφορά τον προσδιορισμό της διάρκειας και της εκτάσεως της στέρησεως αυτών των δικαιωμάτων, και

- να καταδικάσει την Έ. Cresson στα δικαστικά έξοδα.

46 Η Έ. Cresson ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως, να κηρύξει την αίτηση της Επιτροπής απαράδεκτη·

- επικουρικώς, να απορρίψει την εν λόγω αίτηση ως παράνομη και αβάσιμη·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει τα πλήρη πρακτικά των συζητήσεων βάσει των οποίων το εν λόγω όργανο έλαβε, στις 19 Ιουλίου 2004, την απόφαση να υποβάλει την υπόθεση στην κρίση του Δικαστηρίου, καθώς και τα λοιπά έγγραφα που ζήτησε με την αίτηση και επιβεβαιωτική αίτησή της, αντιστοίχως, της 26ης Απριλίου και της 5ης Οκτωβρίου 2004, και

- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

47 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Ιουνίου 2005, επιτράπη στη Γαλλική Δημοκρατία να παρέμβει υπέρ της *É. Cresson*.

48 Εξάλλου, το Δικαστήριο, με διάταξη της 9ης Σεπτεμβρίου 2005, απέρριψε το αίτημα της *É. Cresson* περί προσκομίσεως ορισμένων εγγράφων.

Επί του αιτήματος επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας

49 Με επιστολή της 30ής Μαρτίου 2006, η *É. Cresson* ζήτησε από το Δικαστήριο να διατάξει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 61 του Κανονισμού Διαδικασίας του, την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας. Προς αιτιολόγηση του αιτήματος υποστηρίζει ότι οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στηρίζονται από πολλές απόψεις σε στοιχεία τα οποία δεν συζητήθηκαν μεταξύ των διαδίκων. Υποστηρίζει ουσιαστικά ότι ο γενικός εισαγγελέας, αφενός, αναπτύσσει τις προτάσεις του αποκλειστικά σε επίπεδο αρχών και χαρακτηρίζει ως «συνταγματική» τη φύση της επίδικης διαδικασίας και, αφετέρου, δεν εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία είναι εντούτοις απαραίτητα προκειμένου να αξιολογηθεί η συμπεριφορά που της προσάπτεται.

- 50 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν προτάσεως του γενικού εισαγγελέα, ή ακόμα κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Κανονισμού Διαδικασίας, εφόσον κρίνει ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή ότι η υπόθεση πρέπει να επιλυθεί βάσει επιχειρήματος επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη της 4ης Φεβρουαρίου 2000, C-17/98, Emesa Sugar, Συλλογή 2000, σ. I-665, σκέψη 18, και απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2004, C-210/03, Swedish Match, Συλλογή 2004, σ. I-11893, σκέψη 25).
- 51 Εν προκειμένω, από την αίτηση επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας προκύπτει ότι αυτή αποτελεί στην πραγματικότητα σχολιασμό των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα. Με την αίτηση αυτή δεν γίνεται επίκληση κανενός πραγματικού στοιχείου και καμιάς νομικής διατάξεως επί των οποίων υποτίθεται ότι στηρίχθηκε ο γενικός εισαγγελέας και που δεν συζητήθηκαν μεταξύ των διαδίκων. Επιπλέον, το Δικαστήριο κρίνει ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της ουσίας.
- 52 Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, κρίνει απορριπτικά αυτή την αίτηση επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας.

Επί της αιτήσεως

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 53 Οι αιτιάσεις που διατυπώνονται κατά της Έ. Cresson στηρίζονται στις διατάξεις των άρθρων 213 ΕΚ και 126 ΕΑ. Δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές ταυτίζονται, οι παραπομπές στο άρθρο 213 ΕΚ πρέπει να νοούνται και ως παραπομπές στο άρθρο 126 ΕΑ.

- 54 Η υπό κρίση διαφορά απαιτεί εξέταση των ακολούθων ζητημάτων: περιεχόμενο του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ, τήρηση των διαδικαστικών κανόνων και σεβασμός των διαφόρων δικαιωμάτων που επικαλείται η Έ. Cresson, ιδίως των δικαιωμάτων άμυνας, συνέπειες της ποινικής διαδικασίας, ύπαρξη παραβάσεως των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ και ενδεχόμενη επιβολή κυρώσεως.
- 55 Προκειμένου για την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Έ. Cresson, η ένσταση αυτή στηρίζεται σε πλείονες λόγους. Καταρχάς, το άρθρο 213 ΕΚ δεν μπορεί, κατά την Έ. Cresson, να αποτελέσει έγκυρη νομική βάση για την υποβολή της αιτήσεως στο Δικαστήριο. Περαιτέρω, το απαλλακτικό βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου του tribunal de première instance των Βρυξελλών κατέστησε άνευ αντικειμένου και κενή περιεχομένου την πειθαρχική διαδικασία που κίνησε εναντίον της η Επιτροπή. Τέλος, τα πραγματικά περιστατικά που προσάπτονται στην Έ. Cresson είναι ήσσοнос σημασίας.
- 56 Ωστόσο, αυτοί οι λόγοι απαραδέκτου συνδέονται άρρηκτα με τα ζητήματα ουσίας της υποθέσεως, τα οποία απαριθμούνται στη σκέψη 54 της παρούσας αποφάσεως. Συγκεκριμένα, τα προβλήματα περί νομικής βάσεως της αιτήσεως και ο ισχυρισμός περί της ήσσοнос σημασίας των προσαπτομένων πραγματικών περιστατικών άπτονται της αναλύσεως των ζητημάτων, αντιστοίχως, του περιεχομένου του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ και της υπάρξεως παραβάσεως των εκ του άρθρου αυτού υποχρεώσεων. Εξάλλου, τα αποτελέσματα του απαλλακτικού βουλεύματος του επιληφθέντος ποινικού δικαστηρίου εξαρτώνται από το ζήτημα της εξετάσεως των συνεπειών της ποινικής διαδικασίας. Συνεπώς, αυτοί οι λόγοι απαραδέκτου θα εξεταστούν στο πλαίσιο της επί της ουσίας εξετάσεως της υποθέσεως.

Επί του περιεχομένου του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ

Παρατηρήσεις των διαδίκων

- 57 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ αφορά την παράβαση, εκ μέρους των μελών του οργάνου αυτού, των υποχρεώσεων που

απορρέουν από αξιώμά τους. Ο επίτροπος που δεν ενεργεί προς το γενικό συμφέρον ή παρασύρεται από σκέψεις υπαγορευόμενες από το προσωπικό ή ιδιωτικό, οικονομικό ή άλλο, συμφέρον του παραβαίνει τις υποχρεώσεις αυτές.

58 Εφόσον προσάπτεται τέτοια παράβαση στην Έ. Cresson, το αίτημα περί καταδίκης της και η ζητούμενη κύρωση, ήτοι η ολική ή μερική έκπτωση της ενδιαφερομένης από το συνταξιοδοτικό της δικαίωμα ή από άλλες αντ' αυτού παροχές, ορθώς στηρίζονται στο άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ.

59 Η Έ. Cresson υποστηρίζει ότι η διάταξη αυτή δεν μπορεί να αποτελέσει τη νομική βάση για την υποβολή του ζητήματος στην κρίση του Δικαστηρίου.

60 Πρώτον, υποστηρίζει ότι τα μέλη της Επιτροπής, για τις παραβάσεις των υποχρεώσεών τους στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 213, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, τις οποίες διαπράττουν κατά τη διάρκεια της θητείας τους, εκτός της αποδοχής εξωτερικών δραστηριοτήτων, μπορούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 216 ΕΚ, να τιμωρηθούν μόνο με απαλλαγή από τα καθήκοντά τους.

61 Στο μέτρο που η Επιτροπή προσάπτει στην Έ. Cresson τέτοια παράβαση, δεν μπορεί να προσφύγει ζητώντας την επιβολή της κυρώσεως της εκπτώσεως της Έ. Cresson από το συνταξιοδοτικό της δικαίωμα ή από άλλες αντ' αυτού παροχές. Μια τέτοια κύρωση δεν προβλέπεται από το άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ ούτε από κάποια άλλη διάταξη του κοινοτικού δικαίου.

62 Δεύτερον, οι διατάξεις του άρθρου 213, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΕΚ έχουν εφαρμογή όταν το μέλος της Επιτροπής έχει παραβεί τις υποχρεώσεις εντιμότητας και διακριτικότητας ως προς την ανάληψη ορισμένων εξωτερικών δραστηριοτήτων είτε κατά τη διάρκεια της θητείας του είτε μετά τη λήξη της. Στην περίπτωση αυτή,

η προβλεπόμενη κύρωση είναι είτε η αυτεπάγγελτη απαλλαγή του μέλους της Επιτροπής από τα καθήκοντά του υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 216 ΕΚ, αν η δραστηριότητα αναλήφθηκε κατά τη διάρκεια της θητείας του, είτε η έκπτωσή του από το συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή από άλλες αντ' αυτού παροχές, αν η δραστηριότητα ασκήθηκε μετά τη λήξη της θητείας του.

- 63 Εφόσον η Έ. Cresson δεν κατηγορείται για παράβαση της απαγορεύσεως αναλήψεως εξωτερικών δραστηριοτήτων, οι διατάξεις του άρθρου 213, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΕΚ δεν έχουν εφαρμογή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 64 Πρέπει να εξεταστεί το γράμμα του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσον ορθώς η Επιτροπή στήριξε την αίτησή της στη διάταξη αυτή.
- 65 Η εν λόγω παράγραφος 2 απαριθμεί, σε τρία εδάφια, τις κύριες υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν και τις κύριες απαγορεύσεις στις οποίες υπόκεινται τα μέλη της Επιτροπής.
- 66 Το πρώτο εδάφιο επιβάλλει στα εν λόγω μέλη να ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.
- 67 Το δεύτερο εδάφιο διευκρινίζει αυτό το καθήκον ανεξαρτησίας αναφέροντας ότι τα μέλη της Επιτροπής δεν επιτρέπεται να επηρεάζονται από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή οποιονδήποτε οργανισμό.

- 68 Το τρίτο εδάφιο απαγορεύει, καταρχάς, στα μέλη της Επιτροπής να ασκούν οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα παράλληλα με την άσκηση των καθηκόντων τους.
- 69 Περαιτέρω, το εδάφιο αυτό διευκρινίζει, με γενική διατύπωση, τον τρόπο με τον οποίο τα μέλη της Επιτροπής οφείλουν να ασκούν τα καθήκοντά τους. Συγκεκριμένα, οφείλουν να τηρούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το αξίωμά τους ως μελών της Επιτροπής. Οι υποχρεώσεις αυτές περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα καθήκοντα της εντιμότητας και της διακριτικότητας ως προς την αποδοχή, μετά τη λήξη της θητείας τους, ορισμένων θέσεων ή ορισμένων πλεονεκτημάτων. Δεδομένου ότι αυτό το είδος καθηκόντων μνημονεύεται υπό τύπον παραδείγματος, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το εδάφιο αυτό δεν μπορούν, αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την Έ. Cresson, να περιοριστούν στην απαγόρευση της σωρεύσεως δραστηριοτήτων κατά τη διάρκεια της θητείας του μέλους της Επιτροπής και στα καθήκοντα εντιμότητας και διακριτικότητας ως προς την αποδοχή θέσεων κατά τη λήξη της θητείας αυτής.
- 70 Εφόσον κανένα στοιχείο του τρίτου εδαφίου δεν περιορίζει την έννοια των «[υποχρεώσεων] που απορρέουν εκ της θέσεώς τους», στην έννοια αυτή πρέπει να αποδίδεται ευρύ περιεχόμενο. Πράγματι, λαμβανομένων υπόψη των υψηλών ευθυνών που τους ανατίθενται, τα μέλη της Επιτροπής οφείλουν, όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 74 των προτάσεών του, να τηρούν τα αυστηρότερα πρότυπα συμπεριφοράς. Η έννοια αυτή πρέπει, συνεπώς, να εκληφθεί ως περιλαμβάνουσα, πέραν των υποχρεώσεων εντιμότητας και διακριτικότητας που ρητώς μνημονεύονται στο άρθρο 213, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, το σύνολο των καθηκόντων που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής, μεταξύ των οποίων και η υποχρέωση, την οποία επιβάλλει το άρθρο 213, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, να ενεργούν με πλήρη ανεξαρτησία και προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.
- 71 Τα μέλη της Επιτροπής οφείλουν, συνεπώς, να προκρίνουν πάντοτε το γενικό συμφέρον της Κοινότητας όχι μόνον έναντι των εθνικών συμφερόντων, αλλά και έναντι των προσωπικών συμφερόντων.

- 72 Ωστόσο, αν τα μέλη της Επιτροπής οφείλουν να μεριμνούν ώστε η συμπεριφορά τους να είναι άμεμπτη, δεν προκύπτει ότι η παραμικρή απόκλιση σε σχέση προς τους κανόνες αυτούς είναι καταδικαστέα βάσει του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ. Η παράβαση πρέπει να εμφανίζει ορισμένο βαθμό σοβαρότητας.
- 73 Δυνάμει του άρθρου 213, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, το Δικαστήριο μπορεί να επιβάλει, σε περίπτωση παραβάσεως των υποχρεώσεων που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής, κύρωση συνιστάμενη στην αυτεπάγγελτη απαλλαγή του ενδιαφερομένου από τα καθήκοντά του ή στην έκπτωσή του από το συνταξιοδοτικό του δικαίωμα ή από άλλες αντ' αυτού παροχές. Αυτή η απαλλαγή μπορεί να επιβληθεί μόνο σε περίπτωση παραβάσεως η οποία διαπράττεται και διώκεται όταν το εν λόγω μέλος της Επιτροπής είναι ακόμα εν ενεργεία. Αντιθέτως, η έκπτωση από το συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή από άλλες αντ' αυτού παροχές μπορεί να τύχει εφαρμογής αν η παράβαση διαπράχθηκε κατά τη διάρκεια της θητείας του μέλους της Επιτροπής ή μετά τη λήξη της. Ελλείψει διευκρινίσεως ως προς την έκταση της εκπτώσεως από το συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή από άλλες αντ' αυτού παροχές, το Δικαστήριο είναι ελεύθερο να αποφασίσει την ολική ή μερική έκπτωση, αναλόγως του βαθμού σοβαρότητας της παραβάσεως.
- 74 Έτσι, αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την Έ. Cresson, το γεγονός ότι η θητεία του μέλους της Επιτροπής έχει λήξει και ότι δεν μπορεί πλέον να αποφασιστεί η αυτεπάγγελτη απαλλαγή του ενδιαφερομένου από τα καθήκοντά του δεν εμποδίζει την επιβολή, στο εν λόγω μέλος της Επιτροπής, κυρώσεως για παράβαση η οποία διαπράχθηκε μεν κατά τη διάρκεια της θητείας του, αποκαλύφθηκε όμως ή αποδείχθηκε μετά τη λήξη της.
- 75 Επομένως, το άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ, στο οποίο στηρίζεται η υποβληθείσα στο Δικαστήριο αίτηση στην υπό κρίση υπόθεση, με την οποία ζητείται να διαπιστωθεί ότι η Έ. Cresson παρέβη τις υποχρεώσεις που υπείχε από τη διάταξη αυτή και να αποφασιστεί η ολική ή μερική έκπτωσή της από το συνταξιοδοτικό της δικαίωμα ή από άλλες αντ' αυτού παροχές, αποτελεί την ορθή νομική βάση.

Επί της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων και του σεβασμού των διαφόρων δικαιωμάτων που επικαλείται η Έ. Cresson και ιδίως των δικαιωμάτων άμυνας

Παρατηρήσεις της Έ. Cresson

76 Κατά την Έ. Cresson, δεν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες και προσβλήθηκαν διάφορα δικαιώματα, ιδίως τα δικαιώματα άμυνας. Επομένως, προβλήθηκε η νομιμότητα τόσο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής όσο και της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, οπότε το Δικαστήριο οφείλει να κρίνει την αίτηση απαράδεκτη.

— Το περί αναρμοδιότητας ελάττωμα

77 Κατά την Έ. Cresson, η διοικητική έρευνα κακώς κινήθηκε από τον κ. Reichenbach, Γενικό Διευθυντή Προσωπικού και Διοικήσεως, υπό την ιδιότητά του ως αρμόδιος για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ), βάσει της εκθέσεως της IDOC. Η Έ. Cresson θεωρεί ότι εν λόγω γενικός διευθυντής δεν ήταν αρμόδιος να αποφασίσει την κίνηση της διαδικασίας, την οποία έπρεπε, εν ανάγκη, να κινήσει το σώμα των επιτρόπων.

— Η μη τήρηση ευλόγων προθεσμιών

78 Η Έ. Cresson υποστηρίζει ότι η κίνηση της πειθαρχικής διαδικασίας το 2003, ήτοι περισσότερο από επτά έτη μετά τα πραγματικά περιστατικά που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή, είναι απαράδεκτη, δεδομένου, ιδίως, του ότι υπήρχαν διάφορες εκθέσεις σχετικές με τα πραγματικά περιστατικά που της προσάπτονταν, οι οποίες ήταν διαθέσιμες από πολλού χρόνου, και του ότι η υπόθεση δεν ήταν πολύπλοκη.

— Η αντικανονική σώρευση λειτουργιών από την Επιτροπή

79 Η Έ. Cresson υποστηρίζει ότι η Επιτροπή άσκησε σωρευτικώς διάφορες λειτουργίες οι οποίες θα έπρεπε να παραμείνουν χωριστές.

80 Κατά την Έ. Cresson, το όργανο αυτό όχι μόνο διαδραμάτισε ρόλο πειθαρχικής αρχής, αλλά ενήργησε και ως «ανακριτής», παρέχοντας στον Βέλγο ανακριτή όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που μπορούσαν να στοιχειοθετήσουν την ενοχή της, παραγγέλλοντας τη διενέργεια πλειόνων ερευνών και κινώντας πειθαρχική διαδικασία εναντίον της. Επιπλέον, η Επιτροπή διαδραμάτισε και ρόλο κατηγορού αποφασίζοντας να υποβάλει την υπόθεση στο Δικαστήριο.

81 Αυτή η σώρευση λειτουργιών προσέβαλε το δικαίωμά της για δίκαιη δίκη.

— Η άσκηση πιέσεων στην Επιτροπή

82 Κατά την Έ. Cresson, το Κοινοβούλιο άσκησε πιέσεις στην Επιτροπή, στις οποίες η τελευταία ενέδωσε. Η Επιτροπή παρέβη έτσι το καθήκον αμεροληψίας προς βλάβη της Έ. Cresson.

— Οι διάφορες διαδικαστικές πλημμέλειες

83 Η Έ. Cresson υποστηρίζει ότι διαπράχθηκαν διάφορες παραβάσεις των κανόνων που θεσπίστηκαν με την απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 2002 περί συστάσεως της

IDOC. Η ομάδα ερευνητών την οποία χρησιμοποίησε η υπηρεσία αυτή δεν αποτελούνταν αποκλειστικά από προσωπικό της IDOC, αλλά περιελάμβανε και υπαλλήλους άλλων υπηρεσιών της Επιτροπής. Οι εκθέσεις της IDOC δεν προσδιόριζαν τις ατομικές ευθύνες και δεν περιελάμβαναν ούτε συστάσεις ούτε συμπεράσματα. Ενώ ο ρόλος της IDOC έπρεπε να είναι επικουρικός σε σχέση προς αυτόν της OLAF, υπό την έννοια ότι στην OLAF εναπέκειτο κατά πρώτον να διενεργήσει διοικητική έρευνα και να την περατώσει σε περίπτωση απάτης, χρηματισμού ή κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας που έθιγε τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας, η IDOC διενήργησε πρόσθετες διοικητικές έρευνες χωρίς να τηρηθεί ο κανόνας αυτός. Η Έ. Cresson προσθέτει ότι ούτε ενημερώθηκε προσηκόντως ούτε της ζητήθηκε να εκθέσει την άποψή της στο πλαίσιο των ερευνών αυτών. Ειδικότερα, δεν ενημερώθηκε για το ενδεχόμενο πειθαρχικής δώξεως της και, δεδομένου ότι οι εκθέσεις των διοικητικών εκθέσεων που αφορούσαν τους R. Berthelot και T. Riedinger δεν της κοινοποιήθηκαν, δεν της δόθηκε η δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της.

84 Η Έ. Cresson υποστηρίζει, εξάλλου, ότι υπήρξε αλληλεπικάλυψη μεταξύ των πειθαρχικών διαδικασιών που κινήθηκαν κατά πλειόνων υπαλλήλων της Επιτροπής που ενεπλάκησαν στην πρόσληψη του R. Berthelot. Ισχυρίζεται ότι δεν ενημερώθηκε προσηκόντως για το αποτέλεσμα των διαδικασιών αυτών παρά τις επιπτώσεις τους στην υπόθεσή της. Τέλος, οι ερευνητές της IDOC που είχαν αναλάβει τον φάκελο του R. Berthelot υπερέβησαν τα όρια της εντολής τους θέτοντας με την ευκαιρία αυτή ζητήματα σχετιζόμενα με τον φάκελο του T. Riedinger.

85 Όσον αφορά τις έρευνες της OLAF, οι φάκελοι που τέθηκαν στη διάθεση της Έ. Cresson δεν περιείχαν τις απαραίτητες εξουσιοδοτήσεις για το σύνολο των υπαλλήλων που μετέσχαν στις έρευνες. Επιπλέον, έλειπαν οι εντολές που ήταν αναγκαίες για καθεμία από τις επεμβάσεις των ερευνητών. Κατά την Έ. Cresson, το παράτυπο των επεμβάσεων της OLAF συνεπάγεται την ακυρότητα των διοικητικών ερευνών που οδήγησαν στην έκθεση της 22ας Φεβρουαρίου 2002 όσον αφορά τον φάκελο του R. Berthelot.

— Η μη πρόβλεψη δύο βαθμών δικαιοδοσίας

- 86 Η Έ. Cresson υποστηρίζει ότι το σοβαρότερο πρόβλημα έγκειται στη μη πρόβλεψη δύο βαθμών δικαιοδοσίας. Σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να της επιβάλει κύρωση, η Έ. Cresson δεν διαθέτει κανένα ένδικο μέσο. Υπογραμμίζει ότι οι υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απολαμβάνουν πολύ ευρύτερων εγγυήσεων από αυτές που προβλέπονται υπέρ των μελών της Επιτροπής τόσο στο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας όσο και στο στάδιο της ένδικης διαδικασίας. Ο υπάλληλος μπορεί, μεταξύ άλλων, να αμφισβητήσει μια απόφαση της ΑΔΑ ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, στη συνέχεια, να ασκήσει αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου. Η έλλειψη δυνατότητας προσβολής της αποφάσεως του Δικαστηρίου συνιστά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 87 Όσον αφορά τον πρώτο αμυντικό ισχυρισμό της Έ. Cresson, ο οποίος αντλείται από την υποτιθέμενη έλλειψη αρμοδιότητας του Γενικού Διευθυντή Προσωπικού και Διοικήσεως να διατάξει διοικητικές έρευνες βάσει των εκθέσεων της IDOC και να κινήσει διοικητική διαδικασία, πρέπει να παρατηρηθεί, πρώτον, ότι, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, οι εν λόγω διοικητικές έρευνες άρχισαν προτού συσταθεί η IDOC.
- 88 Δεύτερον, η κίνηση της διοικητικής διαδικασίας συγκεκριμενοποιήθηκε με την αποστολή της ανακοινώσεως των αιτιάσεων στην Έ. Cresson. Η ανακοίνωση αυτή, όμως, αποφασίστηκε όχι από τον Γενικό Διευθυντή Προσωπικού και Διοικήσεως, αλλά από την ίδια την Επιτροπή. Επομένως, η Επιτροπή —και όχι ο εν λόγω γενικός διευθυντής— είναι εκείνη που κίνησε τη διοικητική διαδικασία.

- 89 Επομένως, ο πρώτος αυτός αμυντικός ισχυρισμός είναι αβάσιμος.
- 90 Όσον αφορά την υποβολή της αιτήσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ, η διάταξη αυτή δεν προβλέπει καμία ειδική προθεσμία. Ωστόσο, οι προθεσμίες τις οποίες διαθέτει η Επιτροπή στο πλαίσιο αυτό δεν είναι απεριορίστες. Ελλείψει συναφών διατάξεων, το όργανο αυτό οφείλει να προσπαθεί να μην καθυστερεί επ' αόριστο την άσκηση των εξουσιών του ούτως ώστε να σέβεται τη θεμελιώδη απαίτηση της ασφάλειας δικαίου (βλ. αποφάσεις της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, C-74/00 P και C-75/00 P, Falck και Acciaierie di Bolzano κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-7869, σκέψη 140, και της 23ης Φεβρουαρίου 2006, C-346/03 και C-529/03, Atzeni κ.λπ., Συλλογή 2006, σ. I-1875, σκέψη 61) και να μη καθιστά δυσχερέστερη για τους καθών την αντίκρουση των επιχειρημάτων της Επιτροπής και να προσβάλλει έτσι τα δικαιώματά άμυνάς τους (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 16ης Μαΐου 1991, C-96/89, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 1991, σ. 2461, σκέψη 16).
- 91 Εν προκειμένω, τα πραγματικά περιστατικά που προσάπτονται στην Έ. Cresson ανάγονται στο 1995, δεδομένου ότι η πρόσληψη του R. Berthelot έγινε τον Σεπτέμβριο και η προσφορά συμβάσεων στον T. Riedinger έγινε κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους. Η πρώτη έκθεση έρευνας που καταρτίστηκε για το θέμα αυτό υπήρξε έργο επιτροπής ανεξαρτητών εμπειρογνομόνων και φέρει ημερομηνία του Μαρτίου 1999. Στη συνέχεια, κατατέθηκαν εκθέσεις ερευνών από την OLAF και την IDOC κατά το χρονικό διάστημα 1999-2002. Η Επιτροπή ανέμεινε την κατάθεση των τελευταίων από τις εκθέσεις αυτές προκειμένου να κινήσει διαδικασία κατά της Έ. Cresson.
- 92 Εφόσον το άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ δεν είχε ακόμα ποτέ χρησιμοποιηθεί για την κίνηση διαδικασίας κατά μέλους της Επιτροπής εξ αιτίας της συμπεριφοράς του κατά τη διάρκεια της θητείας του, η Επιτροπή θεώρησε απαραίτητο να ενεργήσει με ιδιαίτερη περίσκεψη. Υπό τις συνθήκες αυτές, η λήψη, τον Ιανουάριο του 2003, της αποφάσεως να κινηθεί διοικητική διαδικασία όσον αφορά την Έ. Cresson με την αποστολή ανακοινώσεως των αιτιάσεων και η διαβίβαση της ανακοινώσεως αυτής στην ενδιαφερομένη τον Μάιο του ίδιου έτους δεν έγιναν εντός μη εύλογης προθεσμίας. Εξάλλου, η Έ. Cresson δεν επικαλέστηκε στοιχεία ικανά να

καταδείξουν ότι η διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής επηρέασε τον τρόπο με τον οποίο οργάνωσε την άμυνά της.

- 93 Η Έ. Cresson προσάπτει στην Επιτροπή ότι άσκησε σωρευτικώς πλείονες λειτουργίες που ανήκαν σε διαφορετικές αρχές και προσέβαλε, έτσι, το δικαίωμά της για δίκαιη δίκη. Κατά την Έ. Cresson, αυτή η σώρευση λειτουργιών εκ μέρους της Επιτροπής εμπόδισε το όργανο αυτό να ενεργήσει με επαρκή αμεροληψία στο πλαίσιο του ρόλου του ως πειθαρχικής αρχής.
- 94 Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει, ωστόσο, να απορριφθεί, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να διαπιστώνει παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής. Πράγματι, από τις διατάξεις του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορεί μόνο να απευθυνθεί στο Δικαστήριο σε περίπτωση που πιθανολογεί παράβαση εκ μέρους μέλους της Επιτροπής. Στο Δικαστήριο εναπόκειται να διαπιστώσει τυχόν παράβαση, εκ μέρους του μέλους της Επιτροπής, των υποχρεώσεων που απορρέουν από το αξίωμά του και να του επιβάλει κύρωση.
- 95 Ο επόμενος ισχυρισμός, όσον αφορά τις πιέσεις που το Κοινοβούλιο υποτίθεται ότι άσκησε στην Επιτροπή και οι οποίες εμπόδισαν την τελευταία να ενεργήσει με αμεροληψία, πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 96 Πράγματι, όποιες και αν είναι οι πιέσεις που δέχθηκε ενδεχομένως η Επιτροπή, στο Δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει επί της υποθέσεως στηριζόμενο στο σύνολο των στοιχείων της δικογραφίας που έχουν κατατεθεί ενώπιόν του.
- 97 Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός ότι ασκήθηκαν πιέσεις στην Επιτροπή δεν αποτελεί λυσιτελές επιχείρημα.

98 Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της Έ. Cresson σχετικά με διάφορες παραβάσεις των διαδικαστικών κανόνων και προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως σε δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, με αυτές επιχειρείται να καταδειχθεί η ύπαρξη διαδικαστικών παρατυπιών ή παραλείψεων που επηρεάζουν ειδικά τα δικαιώματα άμυνας και οι οποίες είναι σε θέση να θέσουν υπό αμφισβήτηση το αντικείμενο της διαφοράς που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο και την εξέταση της υποθέσεως από αυτό.

99 Η Έ. Cresson επικαλείται, καταρχάς, παραβάσεις των κανόνων της αποφάσεως της 19ης Φεβρουαρίου 2002 περί συστάσεως της IDOC. Υποστηρίζει ότι οι διοικητικές έρευνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς.

100 Πρέπει, ωστόσο, να παρατηρηθεί ότι οι έρευνες αυτές άρχισαν και διεξήχθησαν σχεδόν εξ ολοκλήρου προτού συσταθεί η IDOC. Όσον αφορά τον T. Riedinger, οι πραγματοποιηθείσες διοικητικές έρευνες ολοκληρώθηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή, δεδομένου ότι κατέληξαν σε έκθεση η οποία παραδόθηκε στις 8 Αυγούστου 2001. Όσον αφορά τον R. Berthelot, οι έρευνες ολοκληρώθηκαν με έκθεση η οποία παραδόθηκε τρεις ημέρες μετά την ημερομηνία συστάσεως της IDOC, ήτοι στις 22 Φεβρουαρίου 2002.

101 Η Έ. Cresson αμφισβητεί επίσης το κύρος των ερευνών της OLAF επί των οποίων η ΓΔ Προσωπικό και διοίκηση και στη συνέχεια η IDOC στηρίχθηκαν για να διενεργήσουν τις δικές τους συμπληρωματικές διοικητικές έρευνες.

102 Συναφώς, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι ισχυρισμοί της Έ. Cresson σχετικά με τις τυπικές πλημμέλειες στη διαδικασία έρευνας που ακολούθησε η OLAF, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ΓΔ Προσωπικό και διοίκηση διεξήγαγε τις δικές της έρευνες και κατάρτισε τις εκθέσεις της κατά τρόπο ανεξάρτητο και ότι οι έρευνες αυτές συνεχίστηκαν από την IDOC όταν αυτή συστάθηκε. Σ' αυτές τις εκθέσεις στηρίχθηκε η ανακοίνωση των αιτιάσεων και όχι στις όποιες εκθέσεις της OLAF.

- 103 Περαιτέρω, τίθεται το ζήτημα κατά πόσον, παρά την έλλειψη λεπτομερών κανόνων για την υποβολή της αιτήσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ, έγιναν σεβαστά τα δικαιώματα άμυνας.
- 104 Υπενθυμίζεται ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, στο πλαίσιο παντός είδους διαδικασίας κινουμένης κατά πρόσωπου και ικανής να καταλήξει σε βλαπτική για το πρόσωπο αυτό πράξη, αποτελεί θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου και πρέπει να διασφαλίζεται ακόμα και όταν ελλείπει οποιαδήποτε κανονιστική ρύθμιση σχετική με την εν λόγω διαδικασία. Κατά πάγια νομολογία, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας απαιτεί να έχει δοθεί στο πρόσωπο κατά του οποίου η Επιτροπή κίνησε διοικητική διαδικασία η δυνατότητα, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, να καταστήσει γνωστή την άποψή του ως προς το υποστατό και τη λυσιτέλεια των προβαλλομένων από την Επιτροπή πραγματικών περιστατικών καθώς και ως προς τα έγγραφα που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή για να στηρίξει τον ισχυρισμό της περί υπάρξεως παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου (βλ. απόφαση της 10ης Ιουλίου 1986, 234/84, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 2263, σκέψη 27).
- 105 Πρέπει, κατά συνέπεια, να εξακριβωθεί κατά πόσον η Έ. Cresson ενημερώθηκε εγκαίρως για τις εναντίον της αιτιάσεις και της δόθηκε η δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις της.
- 106 Της ένδικης διαδικασίας που κινήθηκε κατά της Έ. Cresson βάσει του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ προηγήθηκε διοικητική διαδικασία την οποία κίνησε η Επιτροπή βάσει προηγούμενων διοικητικών ερευνών.
- 107 Από τον υποβληθέντα στο Δικαστήριο φάκελο προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια των διοικητικών ερευνών, οι αρμόδιες υπηρεσίες ήλθαν επανειλημμένως σε επαφή με την Έ. Cresson και ότι η τελευταία διατύπωσε τις παρατηρήσεις της με επιστολές της 24ης Σεπτεμβρίου, της 22ας Οκτωβρίου και της 17ης Δεκεμβρίου 2001.

- 108 Η διοικητική διαδικασία άρχισε με την αποστολή στην Έ. Cresson, στις 6 Μαΐου 2003, της ανακοίνωσης των αιτιάσεων. Η Έ. Cresson είχε πρόσβαση στον φάκελό της και κλήθηκε να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της. Της δόθηκε προθεσμία άνω των τεσσάρων μηνών για να απαντήσει στην ανακοίνωση αυτή. Η Έ. Cresson διατύπωσε τις παρατηρήσεις της γραπτώς στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 και προφορικώς στις 30 Ιουνίου 2004. Η Επιτροπή αποφάσισε να υποβάλει αίτηση στο Δικαστήριο στις 19 Ιουλίου 2004.
- 109 Ο τρόπος με τον οποίο εξελίχθηκε η διοικητική διαδικασία δεν εμφανίζει κανένα στοιχείο ικανό να θίξει τα δικαιώματα άμυνας.
- 110 Αντιθέτως, προκύπτει ότι η Επιτροπή, αποστέλλοντας στην Έ. Cresson ανακοίνωση των αιτιάσεων περιέχουσα το σύνολο των πραγματικών περιστατικών που της προσάπτονταν και τη νομική ανάλυση των περιστατικών αυτών και επιτρέποντας στην ενδιαφερομένη την πρόσβαση στον φάκελό της, καλώντας τη να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας τουλάχιστον δύο μηνών και προβαίνοντας στην ακρόασή της, ακολούθησε διαδικασία που σέβεται τα δικαιώματα άμυνας.
- 111 Όσον αφορά τη διαδικασία που κινήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, η Έ. Cresson υποστηρίζει ότι δεν θα διαθέτει κανένα ένδικο μέσο σε περίπτωση απόφασης του Δικαστηρίου επιβάλλουσας κύρωση. Θεωρεί ότι αυτή η απουσία ενδίκων μέσων συνιστά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος για αποτελεσματική δικαστική προστασία. Υπογραμμίζει ότι οι κοινοτικοί υπάλληλοι μπορούν, αντιθέτως, να αμφισβητήσουν μια απόφαση της ΑΔΑ ενώπιον του Πρωτοδικείου και, στη συνέχεια, να ασκήσουν αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου.
- 112 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου 7 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, σύμφωνα με το οποίο κάθε πρόσωπο που καταδικάστηκε για αξιόποινή πράξη από

δικαστήριο έχει το δικαίωμα της επανεξετάσεως από ανώτερο δικαστήριο της αποφάσεως με την οποία κηρύχθηκε ένοχος ή της αποφάσεως με την οποία του επιβλήθηκε ποινή. Ακόμα και αν υποθεθεί ότι η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή στην περίπτωση της διαδικασίας του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ, αρκεί να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, του εν λόγω πρωτοκόλλου, από το δικαίωμα αυτό μπορούν να γίνουν εξαιρέσεις, μεταξύ άλλων, όταν ο ενδιαφερόμενος κρίθηκε σε πρώτο βαθμό από το ανώτατο δικαστήριο.

- 113 Επομένως, η αδυναμία ασκήσεως ενδίκου μέσου κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου ουδόλως συνιστά έλλειψη ικανή να θίξει τα δικαιώματα των μελών της Επιτροπής σε αποτελεσματική δικαστική προστασία και δεν μπορεί, εν προκειμένω, να καταστήσει αδύνατη την υποβολή της υποθέσεως στο Δικαστήριο.
- 114 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι όλοι οι αμυντικοί ισχυρισμοί της Έ. Cresson, που αφορούν θέματα διαδικασίας καθώς και τον σεβασμό διαφόρων δικαιωμάτων, ιδίως των δικαιωμάτων άμυνας, είναι απορριπτέοι.

Επί των συνεπειών της ποινικής διαδικασίας

Παρατηρήσεις των διαδίκων

- 115 Η Έ. Cresson υποστηρίζει ότι, εφόσον η Επιτροπή μετέσχε στην ποινική διαδικασία ως πολιτικός ενάγουσα, έχει εφαρμογή η αρχή σύμφωνα με την οποία η ποινική διαδικασία αναστέλλει την πειθαρχική (le pénal tient le disciplinaire en l'état). Επομένως, όταν ταυτίζονται τα προσαπτόμενα πραγματικά περιστατικά στο πλαίσιο τόσο της ποινικής δίκης όσο και της πειθαρχικής διαδικασίας, οι πειθαρχικές αρχές οφείλουν να ακολουθήσουν τα συμπεράσματα του ποινικού δικαστηρίου. Ο κανόνας αυτό απορρέει από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουνίου 2004, T-307/01, François κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-1669,

σκέψεις, ιδίως, 73 έως 75). Στην υπό κρίση περίπτωση, συμπίπτουν τα προσαπτόμενα στο πλαίσιο αμφοτέρων των διαδικασιών πραγματικά περιστατικά, ήτοι κυρίως η μη τήρηση της ισχύουσας ρυθμίσεως όσον αφορά την πρόσληψη και τους όρους εργασίας του R. Berthelot προς βλάβη του γενικού συμφέροντος των Κοινοτήτων.

116 Η Έ. Cresson υποστηρίζει ότι το δικαστικό συμβούλιο του tribunal de première instance των Βρυξελλών αποφάσισε να μην την παραπέμψει στο ακροατήριο λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις του εισαγγελέα, σύμφωνα με τις οποίες είτε τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά δεν είχαν αποδειχθεί είτε δεν αποδεικνυόταν η συμμετοχή της Έ. Cresson στα περιστατικά αυτά. Το απαλλακτικό αυτό βούλευμα κατέστησε άνευ αντικειμένου και κενή περιεχομένου την αίτηση της Επιτροπής.

117 Η Επιτροπή επίσης θεωρεί ότι η αρχή σύμφωνα με την οποία η ποινική διαδικασία αναστέλλει την πειθαρχική έχει εφαρμογή στο κοινοτικό δίκαιο, συνάγει όμως άλλα συμπεράσματα. Κατ' αυτήν, από την αρχή αυτή προκύπτει, αφενός, ότι, όταν έχει κινηθεί πειθαρχική διαδικασία παράλληλα με ποινική διαδικασία βάσει των ιδίων πραγματικών περιστατικών, η πειθαρχική διαδικασία πρέπει να αναστέλλεται εν αναμονή της εκβάσεως της ποινικής δίκης και, αφετέρου, ότι η πειθαρχική αρχή δεσμεύεται από τις διαπιστώσεις των πραγματικών περιστατικών στις οποίες προβαίνει το ποινικό δικαστήριο. Ωστόσο, στην υπό κρίση υπόθεση, τα προσαπτόμενα στο πλαίσιο της ποινικής δίκης περιστατικά και τα προσαπτόμενα στο πλαίσιο της πειθαρχικής διαδικασίας διαφέρουν. Το ποινικό δικαστήριο εξέτασε την ενδεχόμενη ενοχή της Έ. Cresson λόγω απάτης και καταχρήσεως. Το Δικαστήριο οφείλει να εξετάσει μήπως η ενδιαφερομένη παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το αξίωμά της επιδεικνύοντας χαριστική συμπεριφορά ή υποπίπτοντας σε βαρεία αμέλεια. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο δεν δεσμεύεται από τις διαπιστώσεις του ποινικού δικαστηρίου ούτε από το απαλλακτικό βούλευμά του.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

118 Πρέπει να υπομνησθεί ότι οι πειθαρχικές διαδικασίες που αφορούν μόνιμο ή έκτακτο υπάλληλο των Κοινοτήτων, όπως αυτές επί των οποίων εκδόθηκε η προμνησθείσα απόφαση François, και οι διαδικασίες που αφορούν μέλος της Επιτροπής δεν υπόκεινται στους ίδιους κανόνες. Οι πρώτες διέπονται από τους κανόνες του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Κοινοτήτων, ενώ στις δεύτερες εφαρμόζεται αυτοτελής διαδικασία δυνάμει του

άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ. Κατά συνέπεια, οι λύσεις που εφαρμόζονται στις πρώτες δεν ισχύουν αναγκαστικά κατ' αναλογία για τις δεύτερες.

- 119 Όσον αφορά την Έ. Cresson, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας εξετάστηκαν, κατά τα έτη 1999 έως 2004, οι κατ' αυτής διατυπωθείσες αιτιάσεις.
- 120 Οι διαπιστώσεις που έγιναν στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, στο μέτρο που αφορούν πραγματικά περιστατικά ταυτιζόμενα με εκείνα που εξετάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ και εφόσον περιελήφθησαν στη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο, μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο κατά την εξέταση των πραγματικών περιστατικών που προσάπτονται στην Έ. Cresson δυνάμει του εν λόγω άρθρου.
- 121 Το Δικαστήριο δεν δεσμεύεται, ωστόσο, από τον νομικό χαρακτηρισμό που δόθηκε στα πραγματικά περιστατικά στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, σ' αυτό δε εναπόκειται, κάνοντας πλήρως χρήση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, να εξετάσει μήπως τα προσαπτόμενα πραγματικά περιστατικά στο πλαίσιο διαδικασίας του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ συνιστούν παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής.
- 122 Συνεπώς, το βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου που απάλλαξε την Έ. Cresson δεν μπορεί να δεσμεύσει το Δικαστήριο.
- 123 Όσον αφορά το μοναδικό σημείο του κατηγορητηρίου που δέχθηκε αρχικά ο εισαγγελέας, ήτοι το σχετικό με τις εντολές αποστολής για εικονικές αποστολές, που καταρτίστηκαν στο όνομα του R. Berthelot, οι διαπιστώσεις των ποινικών ερευνών, τις οποίες υιοθέτησε ο εισαγγελέας στο κατηγορητήριό του, μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο, χωρίς όμως να το δεσμεύουν.

124 Όσον αφορά την πρόσληψη του R. Berthelot, οι διαπιστώσεις που περιλαμβάνονται στο κατηγορητήριο του εισαγγελέα, σύμφωνα με τις οποίες, αφενός, το βιογραφικό σημείωμα του R. Berthelot ήταν συγκρίσιμο με αυτό άλλων εξωτερικών επιστημόνων που προσλήφθηκαν από την Επιτροπή και, αφετέρου, ήταν σύνηθες να αποσπώνται μέλη των υπηρεσιών της Επιτροπής στα ιδιαίτερα γραφεία των μελών του οργάνου ή να προστίθενται στις επισήμως προβλεπόμενες θέσεις των ιδιαίτερων γραφείων, είναι επίσης κρίσιμες και μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο.

125 Αντιθέτως, το συμπέρασμα που αντλεί ο εισαγγελέας από τα στοιχεία αυτά, ήτοι ότι η πρόσληψη του R. Berthelot ήταν κανονική υπό την έννοια ότι δεν παραβίαζε κανένα κανόνα θεσπισθέντα από την Επιτροπή, συνιστά εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Η εκτίμηση αυτή στηρίζεται σε εξέταση και ερμηνεία των κοινοτικών κανόνων, ιδίως στον τομέα της προσλήψεως των εξωτερικών επιστημόνων, οι οποίες δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο.

Επί της υπάρξεως παραβάσεως των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 213, παράγραφος 2, ΕΚ

Παρατηρήσεις των διαδίκων

126 Κατά την Επιτροπή, από τους φακέλους των R. Berthelot και T. Riedinger προκύπτει ότι η Έ. Cresson παρέβη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής επιδεικνύοντας χαριστική συμπεριφορά ή υποπίπτοντας σε βαρεία αμέλεια.

127 Η Έ. Cresson επικαλείται τον νομότυπο χαρακτήρα της προσλήψεως του R. Berthelot και υπογραμμίζει ότι η πρόσληψη αυτή έγινε από τη διοίκηση. Ένα μέλος

της Επιτροπής δεν τηρείται ενήμερο για όλα τα διοικητικά ζητήματα μιας προσλήψεως. Εξάλλου, ο φάκελος του T. Riedinger είναι κενός.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

128 Οι φάκελοι των R. Berthelot και T. Riedinger, που περιγράφονται στις σκέψεις 10 έως 26 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να εξεταστούν χωριστά.

— Επί της προσλήψεως και των όρων απασχολήσεως του R. Berthelot

129 Τίθεται το ζήτημα κατά πόσον η πρόσληψη και οι όροι απασχολήσεως του R. Berthelot ως εξωτερικού επιστήμονα, προκειμένου αυτός να ασκήσει καθήκοντα προσωπικού συμβούλου της É. Cresson, συνιστούν παράβαση εκ μέρους της των υποχρεώσεων που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής.

130 Το μέλος της Επιτροπής διαθέτει ιδιαίτερο γραφείο στελεχωμένο από συνεργάτες που είναι οι προσωπικοί του σύμβουλοι. Η πρόσληψη αυτών των συνεργατών γίνεται *intuitu personae*, δηλαδή στο πλαίσιο ευρείας διακριτικής ευχέρειας, οι δε ενδιαφερόμενοι επιλέγονται τόσο για τα επαγγελματικά και ηθικά τους προσόντα όσο και για την ικανότητά τους να προσαρμοστούν στις ιδιαίτερες μεθόδους εργασίας του συγκεκριμένου επιτρόπου και στις μεθόδους εργασίας ολοκλήρου του ιδιαίτερου γραφείου του.

131 Εκτός από τα μέλη του ιδιαίτερου γραφείου του, ο επίτροπος διαθέτει και άλλους ανθρώπινους πόρους. Μπορεί, μεταξύ άλλων, να στηριχθεί στο προσωπικό των

υπηρεσιών της Επιτροπής, να προσφύγει στις υπηρεσίες ειδικών ή να αναθέτει αποστολές σε ορισμένα άτομα για περιορισμένα χρονικά διαστήματα τηρώντας ειδικούς κανόνες.

- 132 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι ο R. Berthelot δεν μπορούσε να προσληφθεί ως μέλος του ιδιαίτερου γραφείου της Έ. Cresson, δεδομένου ότι είχε υπερβεί το επιτρεπόμενο όριο ηλικίας. Επιπλέον, το ιδιαίτερο γραφείο της Έ. Cresson είχε ήδη συγκροτηθεί, πράγμα που συνεπάγεται ότι όλες οι θέσεις προσωπικού συμβούλου είχαν πληρωθεί, και, επομένως, δεν μπορούσε, καταρχήν, να τεθεί στη διάθεση της Έ. Cresson ένας επιπλέον προσωπικός σύμβουλος.
- 133 Η Έ. Cresson πέτυχε, ωστόσο, να προσληφθεί ο R. Berthelot από τις υπηρεσίες της. Ο τελευταίος προσλήφθηκε ως εξωτερικός επιστήμονας για να ασκήσει, στην πραγματικότητα, καθήκοντα προσωπικού συμβούλου.
- 134 Συναφώς, από τις σκέψεις 132 και 133 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η πρόσληψη του R. Berthelot συνιστά καταστρατήγηση των κανόνων περί προσλήψεως των μελών ιδιαίτερου γραφείου.
- 135 Η επίδικη πρόσληψη συνιστά επίσης παράβαση των κανόνων περί προσλήψεως των εξωτερικών επιστημόνων.
- 136 Πρώτον, αντίθετα προς τις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως περί εξωτερικών επιστημόνων, ο R. Berthelot δεν προσλήφθηκε για να ασκήσει καθήκοντα εξωτερικού επιστήμονα και, κατά συνέπεια, δεν τηρήθηκε το αντικείμενο της συμβάσεως εξωτερικού επιστήμονα, που συνίσταται στην ανταλλαγή εξειδικευμένων γνώσεων μεταξύ του εξωτερικού επιστήμονα και των υπευθύνων των ερευνητικών δραστηριοτήτων της ΓΔ XII και του ΚΚΕρ. Μοναδικός σκοπός της

προσλήψεώς του ήταν να μπορέσει να ασκήσει καθήκοντα εντός του ιδιαιτέρου γραφείου της Έ. Cresson. Συνεπώς, υπήρξε καταστρατήγηση του σκοπού των κανόνων περί των εξωτερικών επιστημόνων.

137 Η περίπτωση που επισημαίνεται στο κατηγορητήριο του εισαγγελέα, ότι το προσωπικό των κοινοτικών οργάνων συχνά αποσπάται σε ιδιαίτερα γραφεία μελών της Επιτροπής ή προστίθεται στις επισήμως προβλεπόμενες θέσεις τους, προσέδωσε μια επίφαση κανονικότητας στην εν λόγω πρόσληψη εντάσσοντάς τη σε ένα υφιστάμενο πλαίσιο. Ωστόσο, ο σκοπός αυτών των αποσπάσεων δεν τηρήθηκε εν προκειμένω. Οι αποσπάσεις αυτές αφορούν πρόσωπα που έχουν προηγουμένως προσληφθεί λόγω των προσόντων τους, συχνά με διαγωνισμό, τα οποία έχουν αποδείξει τις ικανότητές τους ασκώντας τα καθήκοντά τους στο πλαίσιο των υπηρεσιών προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας και τα οποία θέτουν, στη συνέχεια, τις ικανότητές τους στην υπηρεσία των ιδιαιτέρων γραφείων. Με την άμεση διάθεση του R. Berthelot στο ιδιαίτερο γραφείο της Έ. Cresson δεν τηρήθηκε ο σκοπός αυτής της τρέχουσας πρακτικής.

138 Δεύτερον, η απόφαση περί εξωτερικών επιστημόνων προβλέπει ότι οι ενδιαφερόμενοι επιλέγονται είτε μεταξύ καθηγητών πανεπιστημίου ή ιδρύματος ανώτατης επιστημονικής εκπαίδευσης είτε μεταξύ επιστημόνων υψηλού επιπέδου από άλλα ερευνητικά ιδρύματα ανεγνωρισμένης φήμης στον τομέα της έρευνας. Εφόσον δεν είχε κάποια ιδιαίτερη ιδιότητα ή πείρα, μόνα τα προσόντα που αναφέρει ο R. Berthelot στο βιογραφικό του σημείωμα, τα οποία υπενθυμίζονται στη σκέψη 10 της παρούσας αποφάσεως, δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι η πρόσληψη του ενδιαφερομένου πληρούσε τα κριτήρια της συναφούς ρυθμίσεως. Κατά συνέπεια, δεν αποδεικνύεται ότι υπήρχε συμφέρον να προσληφθεί ο R. Berthelot στη ΓΔ XII και το ΚΚΕρ.

139 Τρίτον, η σύμβαση του R. Berthelot, διάρκειας τριάντα μηνών, υπερέβη κατά έξι μήνες το επιτρεπόμενο ανώτατο όριο. Ο R. Berthelot υπέβαλε τελικά την παραίτησή του όχι για να θέσει τέρμα σε μια σύμβαση προσλήψεως αντικανονικής διάρκειας, αλλά για λόγους υγείας. Αυτή η υπέρβαση αποτελεί ένδειξη αδιαφορίας για τους ισχύοντες κανόνες, ιδίως εκ μέρους της Έ. Cresson. Επιπλέον, αφού ο R. Berthelot είχε υποβάλει την παραίτησή του, η Έ. Cresson επέμεινε ακόμη, μάταια αυτή τη φορά, για να βρεθεί κάποιος τρόπος ώστε να προσληφθεί ο ενδιαφερόμενος.

- 140 Τέταρτον, αντίθετα προς τις επιταγές του άρθρου 7, παράγραφος 7, της αποφάσεως περί των εξωτερικών επιστημόνων, ο R. Berthelot δεν κατάρτισε καμία έκθεση σχετικά με τη δραστηριότητα που αποτελούσε το αντικείμενο της απασχολήσεώς του. Χρειάστηκε να του ζητηθούν εκθέσεις από τη διοίκηση. Οι εκθέσεις που της παραδόθηκαν τελικά φαίνονται να έχουν καταρτιστεί όχι από τον R. Berthelot, αλλά από διάφορα άτομα απασχολούμενα στο ιδιαίτερο γραφείο της Έ. Cresson. Φαίνεται επίσης ότι οι εκθέσεις αυτές απέβλεπαν απλώς στο να δοθεί μια τυπική απάντηση στο αίτημα της διοικήσεως.
- 141 Το γεγονός ότι οι εξωτερικοί επιστήμονες δεν υπέβαλλαν συστηματικά εκθέσεις κατά το πέρας της απασχολήσεώς τους δεν είναι ικανό να ανατρέψει αυτή τη διαπίστωση μη εκπληρώσεως μιας από τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η απόφαση περί εξωτερικών επιστημόνων.
- 142 Τέλος, στο όνομα του R. Berthelot καταρτίστηκαν εντολές αποστολής που αφορούσαν εικονικές αποστολές. Η κατάρτιση τέτοιων εγγράφων συνιστά βαρεία παράβαση των κανόνων που έχουν θεσπίσει τα κοινοτικά όργανα. Ωστόσο, η παράβαση αυτή είναι καταλογιστέα κυρίως στον R. Berthelot και δεν προκύπτει από τον φάκελο ότι η Έ. Cresson ήταν συναφώς ενημερωμένη ή ότι όφειλε να είναι. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν χρειάζεται να εξεταστεί το επιχείρημα που προβάλλει προς άμυνά της η Έ. Cresson και σύμφωνα με το οποίο αυτές οι εντολές αποστολής που αφορούσαν εικονικές αποστολές δεν αφορούσαν παρά ελάχιστα ποσά.
- 143 Οι διάφορες παραβάσεις τόσο του γράμματος όσο και του πνεύματος της ισχύουσας ρυθμίσεως οι οποίες διαπιστώθηκαν με την ανάλυση του φακέλου του R. Berthelot, ειδικότερα εκείνες που μνημονεύονται στις σκέψεις 136 έως 138 της

παρούσας αποφάσεως, καθιστούν πρόδηλον ότι ήταν σαφώς μη ενδεδειγμένη η πρόσληψη του τελευταίου ως εξωτερικού επιστήμονα προκειμένου αυτός να ασκήσει καθήκοντα προσωπικού συμβούλου μέλους της Επιτροπής.

144 Η εξέταση της προσλήψεως και των όρων απασχολήσεως του R. Berthelot κατέδειξε ότι υπήρξε καταστρατήγηση του σκοπού των σχετικών κανόνων.

145 Λαμβανομένης υπόψη της προσωπικής εμπλοκής της στην πρόσληψη αυτή, δεδομένου ότι η εν λόγω πρόσληψη έγινε κατόπιν ρητού αιτήματός της, αφού είχε πληροφορηθεί ότι δεν μπορούσε να προσλάβει τον R. Berthelot στο ιδιαίτερο γραφείο της, η Έ. Cresson πρέπει να θεωρηθεί υπεύθυνη για την εν λόγω πρόσληψη και για την καταστρατήγηση των κανόνων που συνεπαγόταν η πρόσληψη αυτή. Η Έ. Cresson δεν μπορεί να απαλλαγεί της ευθύνης οχυρουμένη πίσω από την εκ μέρους της διοικήσεως έγκριση της προσλήψεως, καθόσον ουδέποτε μερίμνησε ώστε οι αρμόδιες υπηρεσίες να σεβαστούν τον σκοπό της ισχύουσας ρυθμίσεως, συμβουλευόμενη έστω τις υπηρεσίες αυτές για το θέμα ή διατυπώνοντας σχετικές συστάσεις.

146 Έτσι, επιτυγχάνοντας την πρόσληψη ενός προσωπικού γνωστού της, του R. Berthelot, υπό την ιδιότητα του εξωτερικού επιστήμονα, ενώ αυτός δεν επρόκειτο να ασκήσει τις αντίστοιχες δραστηριότητες, και τούτο προκειμένου να μπορέσει ο ενδιαφερόμενος να ασκήσει καθήκοντα προσωπικού συμβούλου στο ιδιαίτερο γραφείο της, μολονότι το γραφείο αυτό ήταν ήδη πλήρες και, επιπλέον, ο R. Berthelot είχε υπερβεί το επιτρεπόμενο όριο ηλικίας για την άσκηση τέτοιων καθηκόντων, η Έ. Cresson υπέπεσε σε παράπτωμα μιας κάποιας σοβαρότητας.

147 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Έ. Cresson παρέβη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 213, παράγραφος 2, ΕΚ και 126, παράγραφος 2, ΕΑ κατά την πρόσληψη και όσον αφορά τους όρους απασχολήσεως του R. Berthelot.

— Επί των προσφορών συμβάσεων εργασίας στον T. Riedinger

148 Τα στοιχεία που γνωστοποιήθηκαν στο Δικαστήριο και τα οποία υπενθυμίζονται στις σκέψεις 22 έως 26 της παρούσας αποφάσεως δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι η Έ. Cresson, προσφέροντας τις τρεις επίδικες συμβάσεις στον T. Riedinger, παρέβη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής. Πράγματι, ούτε από την ονομασία των συμβάσεων αυτών ούτε από κάποιες πληροφορίες που παρέσχε συναφώς η Επιτροπή προκύπτει ότι οι εν λόγω συμβάσεις δεν εξυπηρετούσαν το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Επί του αιτήματος με το οποίο ζητείται η έκπτωση της Έ. Cresson από το συνταξιοδοτικό της δικαίωμα

149 Για παραβάσεις των υποχρεώσεων που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής επιβάλλεται καταρχήν κύρωση δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 213, παράγραφος 2, ΕΚ.

150 Ωστόσο, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η διαπίστωση της παραβάσεως συνιστά αυτή καθαυτήν την ενδεδειγμένη κύρωση.

151 Κατά συνέπεια, δεν χρειάζεται να επιβληθεί στην Έ. Cresson κύρωση υπό μορφή εκπτώσεως από το συνταξιοδοτικό της δικαίωμα ή από άλλες αντ' αυτού παροχές.

Επί των δικαστικών εξόδων

152 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό

αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά την παράγραφο 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω άρθρου, το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου άρθρου, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

- 153 Εν προκειμένω, επειδή η Επιτροπή και η Έ. Cresson ηττήθηκαν μερικώς, πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Η Γαλλική Δημοκρατία που παρενέβη στη δίκη φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ολομέλεια) αποφασίζει:

- 1) Η Édith Cresson παρέβη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το αξίωμα του μέλους της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 213, παράγραφος 2, ΕΚ και 126, παράγραφος 2, ΕΑ, κατά την πρόσληψη και όσον αφορά τους όρους απασχολήσεως του René Berthelot.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η Édith Cresson και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(υπογραφές)